

V KATERI OKRAJ ?

Za torek, 28. septembra, je bila licana 9. skupna seja zborov skupščine občine Ilirska Bistrica, žal pa se je seje deležila le tretjina od 66 poslancev. Dnevni red je med drugim predvideval obravnavo predloga **Zakon o območjih upravnih okrajev**, predlog za izdajo zakona o upravi z osnutkom zakona ter predlog za izdajo **Zakona o lokalni samoupravi** z osnutkom zakona. Zaradi pomembnosti te problematike pa so se poslanci kljub nesklepčnosti odločili, da bodo o njej razpravljali.

Predlog Zakona o območjih upravnih okrajev (Poročevalec št. 28, 6/9-93) predvideva tri možne variante:

- v varianti 25 okrajev je Ilirska Bistrica dodeljena 23. upravnemu okraju, ki naj bi obsegal Postojno in Ilirsko Bistrico, sedež pa naj bi bil v Postojni;
- v varianti z 19 okraji naj bi Bistrica sodila v okraj skupaj s Postojno, Cerknico, Logatcem in Idrijo, sedež okraja pa naj bi bil v Postojni;
- v varianti z 11 okraji pa je Bistrica v 8. okraju s Postojno, Cerknico, Logatcem, Idrijo in Sežano, sedež pa naj bi bil v Postojni.

Bistvo vseh razprav je strnil poslanec DS, **Vojko Tomšič**, ki je dejal, da bo zakon o okrajih obvladoval 95 odstotkov družbenega življenja, zakon o lokalni samoupravi pa le bornih pet. Le-ta je sam po sebi v marsikateri točki absurden, bo pa tudi popolnoma nepomemben, če ne bo sprejeta zakona o okrajih in upravi, katerima se občinam odvzema praktično vse pristojnosti. Tomšič je dejal tudi, da

so predlagani zakoni sramota za vse stranke, ki so se z glasovi volilcev prebile v državni zbor, zlasti pa za LDS in SDP, ki sta v predvolilnem obdobju toliko poudarjali regionalizem; predlagani zakoni so na nivoju zakonov iz leta 1947, ki so omogočili popolno centralizacijo države; kamorkoli bomo po novem že padli, povsod bomo ovce v rokah Ljubljane.

Kot nam je znano, pa je bilo prvokrat na glas rečeno (predsednik SO **Stane Prosen**), da bistriško politično oziroma strankarsko življenje ne more prebuditi niti tako pomembna problematika kot je bodoča organiziranost občine, pa čeprav

je bila lokalna (samo)uprava ena od pomembnejših predvolilnih vab bistriških strank. V celoti resničen ni bil niti sklep pogovora petih bistriških strank, ki so se udeležile posveta o oblikovanju okrajev in upravi; tega je župan sklical 1. septembra, in sklep je bil, naj stranke "povabijo na razgovor vodje poslanskih klubov svojih strank v Državnem zboru ter jih seznanijo z našimi zahtevami v zvezi z organizacijo bodočih okrajev."

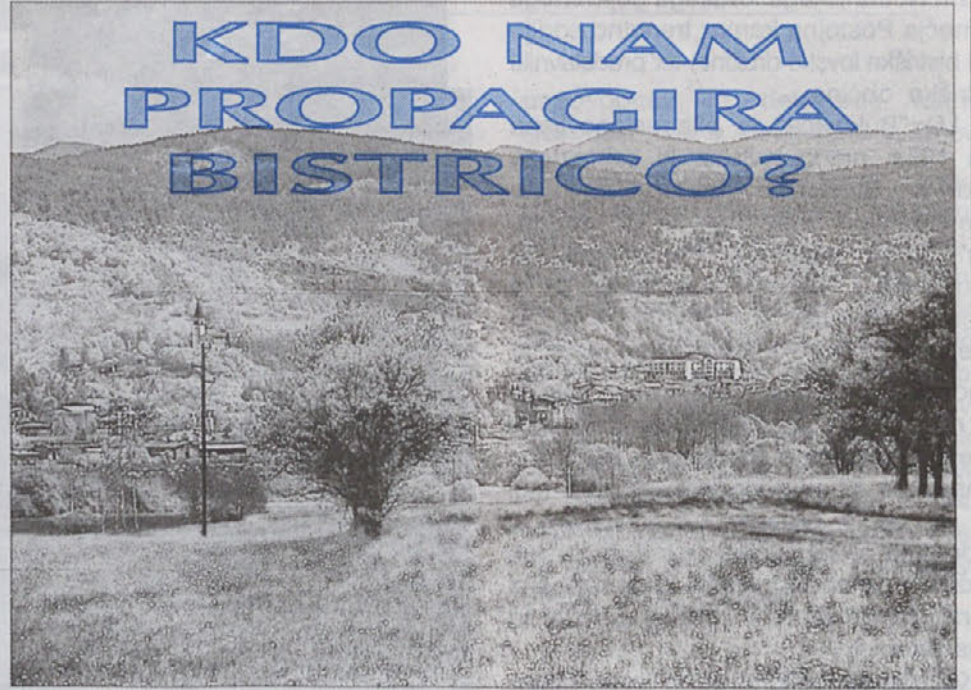
Poslanci so skritizirali tudi postopke sprejemanja zakonskih besedil, saj je bil edini vir informacij tudi za sama občinska vodstva dnevno časopisje, nepojmljivo pa je tudi, da so krojači predlaganih zakonov popolnoma zaobšli mnenja posameznih občin.

Po glasnih razmišljanjih, kako priti do merodajnih stališč za nadaljnje uveljavljanje interesov bistriške občine, so poslanci vendarle ugotovili, da so stališča občinske skupščine praktično že bila oblikovana v razpravi o novih registrskih tablicah vozil: iskati povezave s Sežano ali v Južno primorski regiji, kategorično pa proti povezavam s Postojno. Ob koncu so poslanci sprejeli tudi predlog, da se v prihodnjih dneh organizira javna tribuna, na katero bodo povabili tudi predstavnike državnega zbora.

D. P.

ILIRSKA BISTRICA

KDO NAM PROPAGIRA BISTRICO?

REKA BISTRICA

CERKEV SV. PETRA V TRNOVEM

Pred kakšnima dvema mesecema se je v Bistrici pojavila nova razglednica, ki bi sodila v rubriko "Nove slike pripovedujejo" ali pa "Uganite, katero mesto je to?"

Predpostavljamo, da je bil neznan fotograf na dan, ko so nastali posnetki za razglednico, prvokrat v našem mestu

PRAZNIK V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

Septembra so v Domu starejših občanov v Ilirski Bistrici izdali drugo številko glasila Naš dom, v katerem so objavili utrinki iz življenja domskih oskrbovancev: "pevskih vaj", ki se jih deležuje gospa **Vojka Pirih** s harmoniko, pesmi ene najstarejših Bistričank, Ivane Čekada ali tete Ivke iz "Guranjga kraja", pesmi Marije Čekada, Francke Čekada, Anke Samsa... V časopisu so objavili prispevki zaposlenih v domu in nekaterih zunanjih sodelavcev.

V sobotnem sončnem popoldnevu (28. septembra), pa so se oskrbovanci Doma srečali s svojci in jim pripravili kulturni program in razstavo njihovih del. Namen srečanj, kot je v

prilogi glasila zapisala direktorica **Marija Šlenc-Zver**, naj bi bil "razbremenitev svojcev s praktičnimi napotki, ki zadevajo bivanje in odnose v domu, pogovor o čisto osebnih vprašanjih in skrbeh, ki bi se porajale stanovalcem in svojcem".

Marija Šlenc-Zver se je v imenu vodstva doma zahvalila za sodelovanje in pomoč Centru za socialno delo, duhovnikom, Knjižnici Makse Samsa, Karitas, Vojki Pirih ter stanovalcem Doma Alojzu Božiču in Mariji Bregar. Pevci in glasbeniki pa so številnim svojcem in prijateljem zagodli in zapeli nekaj veselih viž, za katere so bili nagrajeni s številnimi aplavzi občinstva.

D. P.

Oskrbovanci Doma starejših občanov v družbi svojcev in prijateljev med spremljanjem kulturnega programa

Po skoraj petih letih urejevanja dokumentacije in približno 5000 delovnih ur so v soboto, 18. septembra, člani Lovske družine "Bukovica" slovesno otvorili nov objekt - lovsko kočo na razgledni točki za vasjo Pavlica v smeri proti Starodu.

Slovesnosti so se poleg lovcev LD Bukovica udeležili še predstavniki ostalih bistriških LD, predstavnik Zveze lovskih družin Notranjskega lovskega gojitvenega območja Postojna kamor trenutno sodijo tudi bistriške lovske družine) ter predstavniki bistriške občine.

LD "Bukovica" je bila ustanovljena leta 1954, njeno lovišče, ki se razteza med Il. Bistrico - Podgradom-južno državno mejo prek Staroda do Jelšan, meri 5,044 hektarjev. Predsednik LD "Bukovica", **Zvonko Kandare**, je v svojem govoru spregovoril tudi o sprejemanju nove lovske zakonodaje, ki predvideva tako imenovane lovske patrulje kot novo obliko narovarstvene dejavnosti zelene bratovščine. Predsednik SO Stane Prosen pa je med drugim opozoril tudi na to, da v organih LZ Slovenije ni nobenega predstavnika bistriških lovskih družin in da bodo bistriški lovci kar sami morali poskrbeti tudi za svoj položaj in organiziranost.

Kočo je simbolično odprl lovec **Milan Grlj**, ki je LD tudi odstopil zemljišče, na katerem stoji nov lovski objekt. Med

NOVA LOVSKA KOČA NA PAVLICI

Člani LD "Bukovica" na dan otvoritve svoje nove lovske kočice na Pavlici

slovesnostjo, na kateri so sodelovali tudi rogisti iz Postojne, je šest članov LD "Bukovica" prejelo znak za lovske zasluge, ki ga podeljuje LZS in sicer: Dragan

Bulič, Zvonko Kandare, Vojko Mikuletič, Jadran Jelenič, Miro Lever in Jože Šestan.

D. P.

V nedeljo, 5. septembra, je prijateljstvo med italijanskim mestom Chioggia in našim mestom doživelo dosedaj največjo manifestacijo. Povezovanje teh dveh mest, ki imata v svojem grbu podobno ladjico, se je začelo pred slabim letom. Voditelj Škofijske Karitas iz Chioggie g. Marino Calegari je v koprski škofiji iskal Karitas, ki sodeluje pri oskrbi begunskega centra, da bi preko svoje Karitas pri tem pomagal. Božja previdnost je njegovo pot vodila v Ilirsko Bistrico, kjer je vzpostavil stik z Dekanijsko Karitas. Sodelovanje obeh Karitas se ni omejilo le na 25 ton pomoči, zbrane v adventnem času v celi škofiji Chioggia, temveč se je oblikovalo predvsem preko obiskov posameznih skupin iz različnih župnij te škofije. Ti se vedno pričnejo v soboto popoldne z nastanitvijo v župnijskih prostorih, nadaljujejo s skupnim srečanjem gostujoče skupine z ustrežno domačo ter dosežejo svoj vrh v skupnem obhajanju glavne nedeljske maše v cerkvi sv. Petra ter animacije otrok v Zbirnem centru. Z željo zares spoznati drug drugega in tistega, ki mu pomagamo, so predstavniki Dekanijske Karitas, Zbirnega centra, skavtov, župnije, skupaj s Cerkvem mešanim pevskim zborom Zvon iz Trnovskega in duhovniki, 27. junija obiskali mesto Chioggia. Pristrčno srečanje z župljani je bilo povezano z obhajanjem skupne maše v tamkajšnji stolnici in uradnim sprejemom v občinski hiši. Zadnji avgustovski teden pa je v trnovskem Zbirnem centru preživela katehistinja iz Chioggie, Orieta. Ob poučevanju italijanskega jezika in animaciji otrok je veliko svojega časa posvetila strokovnemu proučevanju beguncev iz BiH.

Taka oblika sodelovanja ni mogla pustiti ravnodušnih niti občinskih oblasti. Na poteze Karitas se je prva odzvala občina Chioggia, ki je iz proračuna namenila 30 milijonov lir za humanitarno pomoč Dekanijski Karitas in Zbirnemu centru v Ilirski Bistrici. S tem denarjem so se nakupile nujno potrebne stvari za Center in za posamezne begunske družine. Polovica te vsote pa je bila namenjena nakupu rabljenega kombija.

SESTRSKI LADJI

Škof msgr. Alfredo Margarotto v navzočnosti dekana g. Bogdana Berceta blagoslavlja podarjeni kombi pred cerkvijo sv. Petra v Ilirski Bistrici

Za svoje delo pri oskrbi beguncev pri družinah bi ga potrebovala Dekanijska Karitas. Vendar se v tem trenutku potrebe v Zbirnem centru zdijo večje. Zato je Dekanijska Karitas podarjeni kombi odstopila v uporabo Centru. Ta poteza je bila z razumevanjem sprejeta tudi na bistriški občini. Ta je namreč s pomočjo republiškega Urada za priseljevanje in begunce pokrila stroške dajatev ob uvozu kombija. Pohvala in zahvala ob tem velja tudi poslovnici enoti zavarovalnice Adriatik v Postojni, ki je preko svoje izpostave v Ilirski Bistrici kombi obvezno in kasko zavarovala.

Srečanje in slavlje ob predaji kombija se je začelo v cerkvi sv. Petra, ki jo je do zadnjega napolnila množica domačih vernikov, predstavnikov občine in 170 gostov iz Italije. Škof iz Chioggie Alfredo Magarotti, ki je vodil somaševanje domačega dekana g. Bogdana Berceta, direktorja Slovenske Karitas g. Franca

Boleta, g. Cirila Sorča, g. Marina Calegarija in še treh duhovnikov svoje škofije, je v mašnem nagovoru z izbranimi besedami ovrednotil evangeljsko sporočilo te nedelje. "On je z nami, saj je rekel: Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi". Kjer je Gospod, tam bi morala vladati ljubezen, veselje, mir; saj so to tisti darovi, ki jih želi On prinesiti v srce vsakega človeka in celemu svetu. Vojna, sovraštvo, nasilje, uničenje - to so posledice odvratne od Boga; so znamenje, da On ni več v naši sredi. In brez Njega ne moremo narediti nič takšnega, kar bi nam resnično koristilo. Ponovno se moramo vrniti k Bogu, prepoznati v njem našega Očeta ter biti med seboj bratje, zedinjeni v Njegovi ljubezni, da bi tako mogli skupaj ustvariti prihodnost polno upanja."

Maši je sledil blagoslov podarjenega kombija pred cerkvijo, v Zbirnem centru pa pozdravi in govori predstavnikov obeh

BESS

PODBEŽE 39 - ZALČI
66250 IL. BISTRICA
tel. 067/82-402
fax. 067/81-285

Ugoden nakup:

- gradbenega materiala
- vodoinstalačjskega materiala
- materiala za centralna ogrevanja
- italijanska keramika
- teraco ploščice
- topli podi

**MONTAŽA VODOINSTRALACIJ,
CENTR. OGREVANJ,
KLIMA NAPRAV,
OGLEDI IN SVETOVANJE**

**MOŽNOST NAKUPA
NA OBROKE**

**Urnik: NON STOP
8 - 18**

SE PRIPOROČAMO

TORIS

Karitas, občin in kulturni program. Oc zaključku programa je g. dekan Bogdan Berce predal ključke kombija vodju Zbirnega centra, g. Jožetu Peganu. Gostje iz Italije so se s sodelavci Dekanijske Karitas Ilirska Bistrica zadržali še na skupnem kosilu. Tam se jim je pridružil koprski škof g. Metod Pirih. Zadržan zaradi birme se ni mogel udeležiti dopoldanskega slavlja v cerkvi, a je rad pozdravil brata v pastirski službi in njegove vernike. Izrazil je veselje nad pristnim prijateljstvom dveh mest in župnij, ljudi različnih kultur in navad, ki so se zedinili v izpolnjevanju zapovedi ljubezni do bližnjega, ko so našli človeka v stiski.

Iz razpoložnja pri obedu in kasnejšega druženja gostov in domačinov, je bilo moč razbrati, da so med seboj že pravi znanci. Znanstvo in prijateljstvo se je utrjevalo še na krajših popoldanskih klepetih ali izletih. Škof Metod pa si je v spremstvu domačih duhovnikov in vodje Zbirnega centra ogledal še Zbirni center. V sproščenem pogovoru se je zadržal z nekaj begunci na hodnikih nekdanje italijanske vojašnice in izrazil veselje nad urejenostjo in humanostjo centra.

Nevihta je pozno popoldne pregnala sonce z neba nad Ilirsko Bistrico. Podobno so tudi na obraze beguncev v centru Trnovo legale sence skrbi in grenkoba pregnanosti, potem ko je njihova srca močno presvetil žarek pozornosti in dobrote. Vendar tako kot po vsakem dežju ponovno posije sonce, bo tudi v Zbirnem centru v Ilirski Bistrici še sijal žarek dobrote in pomoči, ki jo bodo beguncem nudili sodelavci Dekanijske Karitas Ilirska Bistrica in Škofijske Karitas Chioggia.

Slavko Rebec

KELTSKI KONJ NA NOVEM PRILOŽNOSTNEM ŽIGU

Primorsko numizmatično društvo Ilirska Bistrica je za svojo 20-letnico delovanja pripravilo priložnostni poštni žig, ki ga bo uporabljala pošta 66251 (Trnovo) Ilirska Bistrica v petek, 22. oktobra 1993.

Izdelali bodo tudi dotisk celin; dopisnice in poštnege ovitka s PPŽ in brez.

Keltski konj z najstarejšega najdenega kovanca na področju Trnovega je osrednji motiv PPŽ in dotiskane ilustracije. Gre za majhen keltski novc, karlsteinske zvrsti, mase 0,61 g, ki ga od leta 1908 hrani Numizmatični kabinet Narodnega muzeja v Ljubljani. Kovanec sodi v čas 2 - 3. stoletja pr. n. š.

Žig in ilustracijo je oblikoval **Romeo Volk**.

Priložnostne edicije so v omejeni količini in jih bo moč dobiti v Trgovini PRI ADI, Župančičeva 1, Ilirska Bistrica ali pismeno naročiti pri PND, pp 41, 66250 Ilirska Bistrica.

SUMA INŽENIRING d.o.o.
ILIRSKA BISTRICA, BAZOVIŠKA 18
tel. 067/41-504; Fax. 067/81-042

Na dan izida avgustovske številke Snežnika je v uredništvu nenehoma zvonil telefon. Nekateri ste trdili, da je bila postilna s fotografije pri Ursusovih, drugi pa jo "videli" na kolodvoru ipd. Pravi odgovor, da je na sliki gostilna, ki je stala na mestu današnjega lokala "Čebelca" v Bazoviški ulici, pa nam je sporočil **JADRAN ZADEL** iz Jasena 46 in tako postal enoletni naročnik na časopis Snežnik.

Današnja razglednica sodi med najlepše bistriške gostilniške razglednice, pa jih, resnici na ljubo, ni mnogo.

Razglednica GOSTILNE "PRI MESARJU" je izšla v prvem desetletju tega stoletja v samozaložbi lastnika, ki se je fotografu tudi sam moško postavil.

GOSTILNA PRI MESARJU je bila skupaj z velikim gospodarskim poslopljem na levi pomembna postaja na uspešni poti poslovnega moža, ki je v naslednjih desetletjih naredil velik skok med najvažnejše gospodarstvenike v našem kraju. Bil je velik rodoljub, športnik, dolgoletni voditelj in načelnik "SOKOLA" v Ilirski Bistrici in velik narodnjak.

Sprašujemo: kje je bila GOSTILNA "PRI MESARJU" in kdo je bil njen lastnik?

Vojko Čeligoj

PONOVO ROJSTVO SLOVENSKEGA ŠOLSTVA NA PRIMORSKEM

V Trnovskem samostanu leta 1943 s poukom začele kar štiri šole

Z Gentilijevo reformo pa tudi z drugim nasiljem je Italija, potem ko je z Rapalsko pogodbo vključila naše kraje v svoje kraljestvo, odpravila slovensko šolstvo in ga nadomestila s svojim.

S kapitulacijo septembra 1943 pa je bilo konec tudi italijanskega šolstva. Vojne še dolgo ni bilo konec, za mnoge se je šele začela. Ni pa mogla preprečiti želje po obnovi slovenskega šolstva. V mesecu dni so šolske sestre v samostanu De Notre Dame obnovile slovensko šolo in organizirale začetek rednega pouka za kar štiri šole: osnovno šolo, nižjo realno gimnazijo, meščansko šolo in trgovski tečaj, kot je bila poimenovana trgovska šola; šole je obiskovalo okrog 350 učencev in dijakov. Izrecno je potrebno poudariti, da so bile šole organizirane in vodene po vseh pedagoških principih in z učiteljskim zborom, predmetniki, urniki, ocenjevanjem, spričevali... vse to v času vojne, v času velikega pomanjkanja in omejenih možnosti, v času vsakodnevnih grozot. Glavni pobudnik tega izjemnega šolskega podviga je bil **g. dekan Karel Jamnik**. V šolskem letu 1943/44 je prag slovenske šole prestopila generacija, ki je v šolskih klopih prvič slišala in spregovorila slovensko besedo. Temu edinstvenemu primeru na Primorskem ni bilo para. Letos poteka 50 let od takratnih, za ponovno slovensko šolo izjemnih in nepozabnih dogodkov. Nekateri tedanji dijaki smo se samoiniciativno odločili, da se teh dogodkov iz naše

Samostan danes

šolske zgodovine spomnimo in jih primerno počastimo.

Žal med nami in z nami ne bo več, razen **s. Romane**, takratnih šolskih sester: **Terezije, Kombine, Ingonde, Leontine, Andreje, Gabrijele, Darine, Fidelis, Helene, Dolores in ne učiteljev verouka, gospodov Karla Jamnika in Adolfa Simoniča**. In čeprav jih ni več, naj bo proslava predvsem v njihov spomin in v zahvalo za izredne napore in požrtvovalnost, ki so bili vloženi v

usposobitev in delovanje takratnih slovenskih šol v samostanu v Trnovem.

Tudi veliko tedanjih učencev in dijakov ni več, a kljub temu bodo med nami kot vsi njihovi in naši tedanji učitelji. **Vsi tisti iz šolskega l. 1943/44 pa so vabljeni na proslavo, v soboto, 30. oktobra 1993, v šolskem samostanu**, ki že dolgo nima nobene šole, ki pa, upamo in želimo, da bi jo ponovno imel. Povojna oblast jo je sramotno in nasilno ukinita in čas je, da se ta krivica popravi.

Učenci in dijaki šolskega l. 1943/44 vabljeni! Svojo udeležbo lahko prijavite na naslov **Frida Tomšič, Cankarjeva 6, 66250 Ilirska Bistrica**.

Ivko Spetič

PRIMORSKO NUMIZMATIČNO DRUŠTVO ILIRSKA BISTRICA

vabi zbiralce starega denarja, starih odlikovanj, razglednic in zbiralce znamk na svoja redna društvena srečanja, ki so vsako četrto nedeljo v mesecu v numizmatičnem kotičku **HOTELA TURIST** med 9. in 12. uro.

ALI HOČETE BITI MODERNI, PRIVLAČNI, LEPI?

OBLECITE MASH!

Trgovina "TARSEL"

Ilirska Bistrica, Rozmanova 29 - pri novi šoli

PONUJAMO VAM TUDI NARAVNI DOMAČI MED!

KOZLEK

PROIZVODNJA - TRGOVINA - STORITVE d.o.o.

Rozmanova 19, II. Bistrica
TEL., FAX 067/41-630

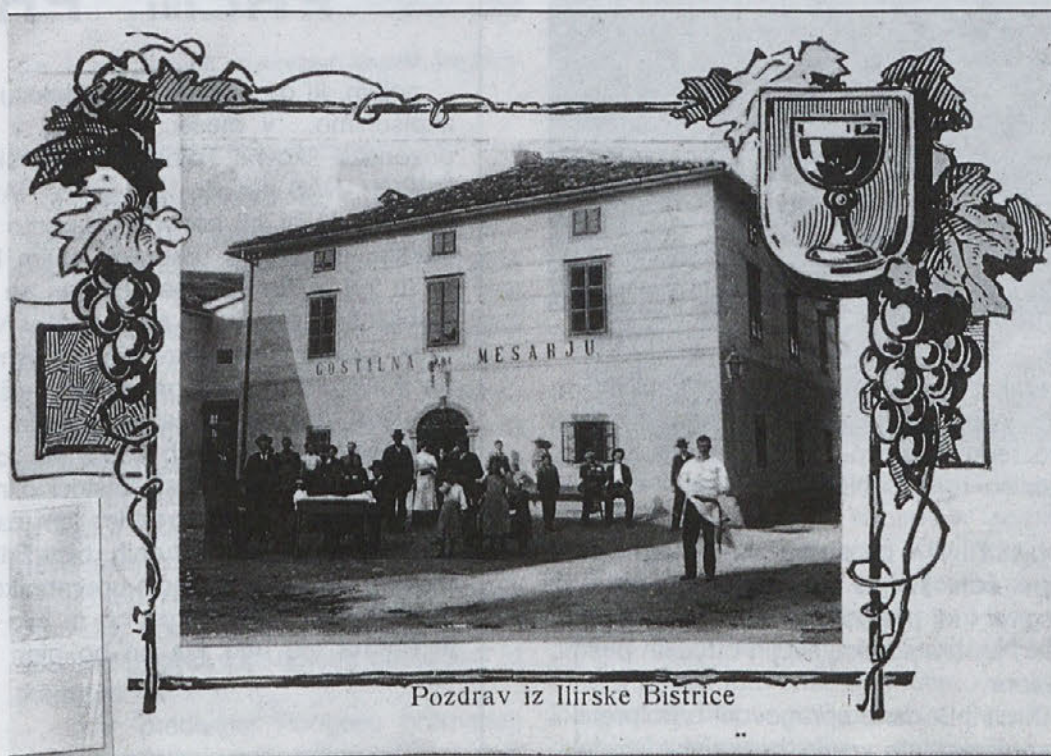
PRODAJALNA:

VSE ZA KMETIJSTVO IN VRTNARSTVO
KRMILA, GNOJILA, SEMENA,
ZAŠČITNA SREDSTVA.....

NOVI STROJI IN KOMISIJSKA PRODAJA
KMETIJSKE MEHANIZACIJE

STARE SLIKE PRIPOVEDUJEJO ...

GOSTILNA "PRI MESARJU"

Pozdrav iz Ilirske Bistrice

LETOŠNJI GLEDALIŠKO-GLASBENI ABONMA

Letošnji gledališko-glasbeni abonma se po vsebini nekoliko razlikuje od abonmajev v prejšnjih sezonah. Prva posebnost je ogled predstave v Kulturnem domu v Sežani. Razlog: gostovanje Prešernovega gledališča iz Kranja, ki ga v Bistrico zaradi nejasnosti glede uporabnosti dvorane Doma na Vidmu ne moremo povabiti, mesto Kranj pa je kar daleč. Druga zanimivost bo ogled otvoritvene predstave in ogled nove gledališke hiše v Novi Gorici (kar bo obenem uvod v bistriški, tokrat že XVII. mesec kulture).

Žal smo se morali zaradi trenutno negotovih varnostnih razmer odpovedati zares dobro sestavljenemu novoletnemu koncertu (spomnite se lanskega božičnega) na Reki.

PROGRAM ABONMAJA
ZA SEZONO 1993/94

1. RAY COONEY: ZBEŽI OD ŽENE - komedija (25. 10.)
(Prešernovo gledališče Kranj)
Režija: Zvone Šedlbauer
KULTURNI DOM SEŽANA
2. RONALD HARWOOD: GARDEROBER
Režija: Vinko Möderndorfer
SSG TRST
3. WOLFGANG BAUER: CHANGE - "ABSURDISTIČNA" KOMEDIJA
Režija: Ernst M. Binder (Gradec-Avstrija)
DRAMA LJUBLJANA
4. DOMINIK SMOLE: KRST PRI SAVICI
Režija: Janez Pipan
PDG NOVA GORICA
5. G. PUCCINI: TOSCA - OPERA
NK I. ZAJC REKA
6. STONE, STEYNE, MERILL: NEKATERI SO ZA VROČE
Režija: Boris Kobal
SSG TRST

7. MARC CAMOLETTI: PRIDI GOLA NA VEČERJO - komedija
Režija: Zvone Šedlbauer
MESTO GL. LJUBLJANSKO

Tudi letos je poudarek na veselejših delih, kar pa ne pomeni slabše kakovosti. V primeru nujne spremembe programa bomo izbrali - če že ne boljše, pa vsaj enakovredno predstavo in vas za tak primer že vnaprej prosimo za razumevanje.

Cena abonmajev in roki plačil:

1.obrok SIT 1.900,00 do 15. 10. 1993
2.obrok SIT 1.500,00 do 15. 12. 1993
3.obrok SIT 1.500,00 do 15. 02. 1994
4.obrok SIT 1.500,00 do 15. 04. 1994
5.obrok SIT 1.500,00 do 15. 06. 1994

Skupaj: SIT 7.900,00

Prijave in plačilo prvega obroka sprejemamo na Zvezi kulturnih organizacij, Bazoviška 26, tel. 81 250, do 15. oktobra 1993.

V primeru, da bo iz Knežaka, Jelšan, Podgrada in Kuteževega (ali okolice teh krajev) prijavljenih več kot 10 abonentov, bomo organizirali ob nespremenjeni ceni prevoz tudi iz teh krajev.

Pred ogledom vsake predstave boste prejeli pisno obvestilo, na katerem bodo zapisane tudi druge novice o kulturnih dogodkih.

Op.: Iz Trsta so nas pred kratkim obvestili, da si tudi njihove ostale predstave lahko ogledamo pod zelo ugodnimi pogoji - seveda skupinsko. Ostale informacije dobite pri nas.

Zveza kulturnih organizacij
Ilirska Bistrica

NADOMESTEK ZA
BALDRIJANOVE KAPLJICE

Ko sem za nekaj časa prekinil s tovrstno pisarijo, se je oglasil odgovorni urednik Snežnika in v njegovem znamenitem ljubkem koleričnem stilu "zaprosil", naj se spet oglasim s kakšno "štorigo". Gospa D. P. je potihoma "bentila" in me "krcala" (besedici sta očitno venetskega izvora in ju najdete v Slovarju slovenskega knjižnega jezika), naj bo vendarle stvar nekoliko krajša kot ponavadi, sicer ji bodo od tipkanja teksta odpadli prsti. Naredil sem kompromis, tako da bosta zadovoljna šef in "deklica za vse" in upam, da nekoliko tudi vi, dragi bralci.

Tokrat ne bom pisal o Karadžiću resnicoljubnem, Šešlju Mirosljubnem in Združenih državah Srbije ali o Aliji Pravovernem ter njegovi umetniško oblikovani državi. Ne bom se lotil niti Franja Velikega ali Bobana (recimo bobu bob) niti štiriedine lijepe naše. Pisal bomo samo o domačih temah: kaj je npr. z našim občinskim praznikom?! Srbi so praznovali nekajstoletnico kosovske bitke, Hrvatje imajo za enega najpomembnejših praznikov bitko proti Tatarom na Grobniškem polju. Slovenci preisegamo na zmago nad Turki pri Sisku. "Turki" iz Bosne, ki so trenutno pri nas, so nam hvaležni, da smo jih spomnili na tako znamenito bitko. Morda bi prihodnje leto veljalo praznovati skupaj.

Bistrica tako slavne starejše zgodovine ne pozna. Zato predlagam za občinski praznik obletnico dneva, ko se je končala dolgoletna postojnska nadvlada, to je bilo takrat, ko smo dobili dekret o uporabi avtomobilskih tablic z oznako KP in se končno priključili k matici Primorski.

Mogoče bi veljalo počakati na kakšno zunanjetrgovinsko zmago, npr. ko bo ukinjen zakon, ki sedaj brkinski nevarnosti, t. j. 2 kg krompirja, ne dovoli južno od Jelšan brez posebnega "zdravniškega" dovoljenja.

Praznovali bomo lahko mi in Kastavci. Drugih podobnih uspehov žal ni pričakovati. Delovne zmage ne veljajo več, so se pa zelo uveljavile trgovinske in gostilniške, kar sicer ni vidno, saj v poplavi tujih

naslovov bistvo sploh ni opazno. "Milo" se mi je storilo, ko sem po obhodu Bistrice in prebiranju naslovov trgovin ter imen izdelkov - chips, cotex... zapisal na listek, na katerega ponavadi zapišem, kaj moram kupiti: chebulla. Pomislite, reagiranja nekoga, ki hodi na računalniški tečaj v DU, ima SAT TV, hodi po nakupih v Italijo in hodi še v bistriške gostilne. Na koncu ne bo razumel nič več in se bo pri Old black Joeu vrgel v vodo.

Vsak dober časopis se končuje s kvizom. Tudi ta. Če boste pravilno odgovorili na več kot 50% vprašanj, boste lahko srečni, saj vas še tako hude težave ne bodo mogle iztiriti - ste psihično popolno stabilni. Pa začnimo z vprašanji:

1. Katera ptica v Il. Bistrici ima najbolj zanemarjeno gnezdo: vrabec, grlica ali sokol?

2. Je na Bistriškem število neregistriranih odlagališč smeti deset, 725 ali 10 000?

3. Ob kateri reki stoji novi Neuschwannstein, ki bi lahko bil ponos Disneylanda?

4. Katera cvetlica v našem kraju je ograjena z najlepšo in najvišjo ograjo: tulipan, orhideja ali vrtnica?

5. Katero ulico v Bistrici bi lahko proglasili za tehniški muzej - Tržaško, Prešernovo ali kar celo Bistrico?

6. Ideal lepote pri Japoncih je dolg nos. Zakaj smo Bistričani po teh merilih vsak dan lepši: ker nas vsak dan vlečejo za nos ali zato, ker so dolgi nosovi značilni za prebivalce naše doline?

7. Kdo ali kaj ima v Bistrici celo elegantne arkade, vendar tako čvrste, da bi si ob njih vsak boksar ob udarcu polomil vse kosti?

Tako. Menim, da sem bil dovolj kratek. Ker sem zelo prilagodljiv, se bom tudi tokrat podpisal primerno sedanjemu trendu.

Vaš

Dimitrij Goodyear

ProVITA[®]

Inženiring d.o.o.
66250 Ilirska Bistrica
Adamičeva 4
tel. 067/41-820

V galeriji Hodnikov mlin na Placu 5 je do 15. oktobra na ogled razstava grafik slikarke MARIJE PERDIH

PREM, PREM, PREM...

pojem, ki ga novinarji v kontekstu kulturnih dogodkov že vse leto nenehoma zapisujemo... v mesecu kulture, v mesecu literature, v mesecu glasbe, kot prizorišče likovne kolonije, Primorskih srečanj, kot predmet načrtov projekta CRPOV. NAŠ pesnik, NAŠ grad, NAŠA kultura, Prem je NAŠ. Na Prem vozimo učence, da bi jim povedali, da smo (vendarle?) pomembni in kulturni, vozimo literate, politike in uradnike in jim kažemo: "Poglejte, kaj imamo!"

In kaj je Prem? Vas, v kateri se je rodil pesnik, za katerega vam bo vsak Ljubljčan zatrdil, da se je rodil v Novem mestu. Nič čudnega, saj potujočega skozi dolino Reke prav nič ne usmerja k ogledu pesnikove rojstne hiše, če pa vanjo vsled svojega podrobnejšega znanja slovenske literarne zgodovine vendarle dregne, si lahko ogleda vidno zapuščeno, zbledelo in zaprašeno zapuščino iz Kettejevih časov, ki jo nemoteno glodajo čas in črvi.

In tako dalje. V Ilirski Bistrici o njeni identiteti, še posebej kulturni seveda, ni moderno govoriti. Pred kratkim začeta in očitno zaključena razprava o enem od dveh ali treh kulturnih bistriških hramov, knjižnici Makse Samsa, se je "končala" na škodo njenih uporabnikov, to je nas samih (manj denarja za nabovo novih knjig), zato morda ne bi bilo pametno začeti še razprave o tem, komu je Prema res mar, da ne bo njen razplet podoben kot v primeru knjižnice.

Dragica Prosen

ZA NAGRADO NA PREM

V torek, 21. septembra, je sicer tihi in mirni, z jutranjim soncem obsijani Prem, napolnilo čebljanje mladih glasov, tako da jih ni bilo težko najti. Na grajskem dvorišču so se že sončili in malicali učenci treh tretjih razredov Osnovne šole Dragotina Ketteja. Njihov kulturni dan se je že iztekal, obiskali so rojstno hišo Dragotina Ketteja in grad.

Na drugem koncu Prema - v pesnikovi rojstni hiši - pa so se zbrali nagrajenci tekmovanja za bralno značko iz Osnovne šole Ivana Brozine - Slovana iz Jelšan. 20 značkarjev je spremljala med drugimi tudi premska pesnica Jerica Strle, ki je na kratko predstavila pesnikovo življenje in prebrala nekaj svojih otroških pesmi, za kar smo jo navdušeni nagradili z aplavzom

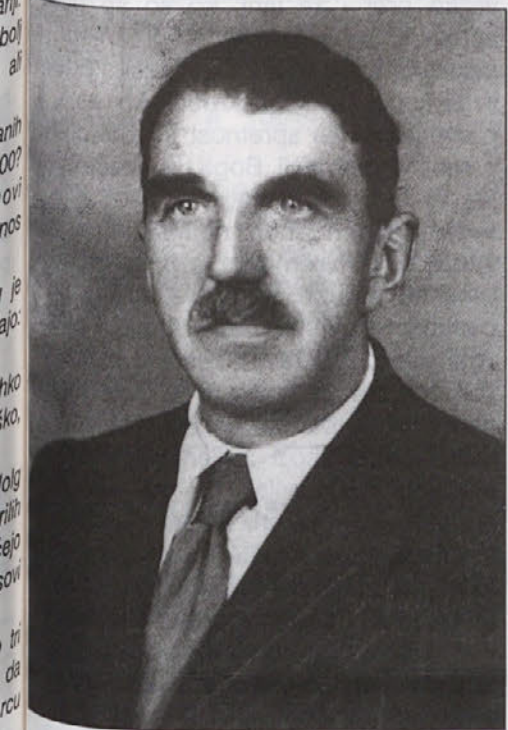
Družba se je nato preselila v grad, kjer je Dimitrij Bonano spregovoril o polpretekli zgodovini gradu in kulturnih prireditvah, ki se vsako leto vrstijo za grajskimi zidovi.

EDVARD BUBNIČ

Znameniti
domačini

Sredi prihodnjega leta bo minilo 110 let od rojstva Edvarda Bubniča, osebnosti bogatega duhovnega življenja in širokega kulturnega obzorja, na katerega smo domačini lahko pravičeno ponosni.

Knjige njegove bogate knjižnice so bile opremljene z ex-librisom znamenitega slovenskega slikarja Hinka Smrekarja.

Edvard Bubnič, slikan okrog leta 1930

Edvard Bubnič se je rodil 1. maja 1884 v Slivju pri Materiji v skromni gostilniški družini. Osnovno šolo je obiskoval v rojstni vasi in nadaljeval šolanje v obrtno-trgovski šoli v Trstu. Za bistrega in zvedavega fantiča je bilo veliko mesto z vsem bogastvom ponujenih vrednost gotovo usodno za njegov rjemen osebnostni razvoj. Omejila ga ni kasneje niti skromna uradniška služba na tedanji občini v Materiji, ki jo je opravljal vse do konca prve vojne.

V letu 1912 se je poročil z Rozino Bradačev, kmečkim dekletom iz bližnjega Rodika in v njej imel močno življenjsko oporo. V naslednjih desetih letih so se imela rodila štiri otroci: Danilo, Mirko, Nada in Vera.

Razsulo cesarsko-kraljeve monarhije, izguba dela, prihod novih gospodarjev, lašizem, zatiranje vsega, kar je bilo slovenskega, ga je le še utrdilo v odločnem vztrajanju vsemu navkljub. Njegovemu delovanju pa je dalo nov smisel.

URE PRAVLJIC

V knjižnici MAKSE SAMSA bomo pričeli z URAMI PRAVLJIC 7. oktobra. Pravljične urice bodo potekale za predšolske otroke vsak četrtek v prostorih knjižnice ob 10 uri dopoldne.

Vabljeni!

Skrb za družino ga je silila v praktične posle. Njaprej se je zaposlil v očetovi gostilni v Slivju, kasneje pa je poskusil na svojo roko v majhni trgovini z živili na Kantridi na Reki, pa tudi v Ličanovi trgovini v Ilirski Bistrici (sedaj pošta). Po drugi svetovni vojni je odprl kavarno v vmesni stavbi med občino in banko ter nato v Kranjčevi hiši v Trnovem.

Franc Munih, upokojeni ravnatelj bistriške osnovne šole, sicer tudi sam Bubničev prijatelj se spominja: "V Bubničevi kavarni je bilo vedno prijetno vzdušje in mir. Nadležne goste je takoj odstranil. Zato so se v njegovi kavarni radi zbirali bistriški izobraženci, da bi ob kavi, šahu in dobri pijači izmenjali marsikatero iskrivo misel. Tok pogovorov in debat pa je najpogosteje usmerjal prav Edvard Bubnič. Na žalost pa je z nacionalizacijo Kranjčevega lokala šlo po zlu tudi to skromno kulturno shajališče."

Bogato duhovno življenje Bubničeve družine je obilno presehalo skromne materialne prilike, v katerih so živeli. Odprtost in srčnost Bubničeve družine se je kazala tudi v plemenitih dejanjih. Bubničev dom je ponudil toplo družinsko okolje dekletoma Anki in Mileni, ki jima ga je vojni in povojni čas grobo odvzel.

Edvard Bubnič je umrl 29. novembra 1959. Na zadnjo pot na trnovsko pokopališče ga je pospremila ogromna množica prijateljev iz Bistrice in rodnih Brkinov ter potrdila njegovo priljubljenost pa tudi spoštovanje do njegovega obsežnega kulturnega dela. Šestnajst let za njim je preminila tudi njegova soproga Rozina.

Sin Mirko Bubnič v očetovi bogati knjižnici okrog leta 1935

23. septembra so učenci višjih razredov podgorske šole v okviru naravoslovnega dneva v širši okolici šole nabrali več kot 40 vrst gob in 20 vrst gozdnih plodov. Vse nabrane primerke so učenci opisali, prepoznali (nekaterih tudi ne), poimenovali in določili (ne)užitnost.

Rezultat je bila izredno lepa in zanimiva razstava, odprta tri dni tudi za starše in druge obiskovalce. Očitno so jo mladi naravoslovci naredili z velikim navdušenjem in veseljem.

Poleg razstavljenih gob in plodov (npr. divji hmelj, glog, dren, kostanj...) so učenci razstavili tudi tipične gobje jedi in literaturo.

Ker prebivalci Podgore predvsem gobe nabirajo v zelo velikih količinah, je

Bubničevo obsežno poznavanje slovenske in nemške literature, znanje kar nekaj jezikov, enciklopedično znanje zgodovine z arheologijo, etnologije, biologije in umetnosti, je bilo večinoma pridobljeno samostojno. Odlikovalo ga je široko kulturno obzorje.

To in pa velika navezanost na rodno grudo ga je gotovo gnala v skrbno zbirateljstvo vsega, kar sodi v narodovo zakladnico. Po pripovedi sina Mirka je začel z zbiranjem že kot mladenič in kmalu svoj dom spremenil v pravcati muzej.

Zbiral je vse, od zgodovinskih predmetov, etnografskih s področja Brkinov, elemente narodnih oblačil, star denar in dokumente zgodovinske vrednosti. Njegova obsežna korespondenca mu je nudila možnost velike zbirke originalnih avtogramov pomembnih osebnosti te dobe iz vsega sveta. Obsežna je bila tudi njegova prirodoslovna zbirka. Knjige so bile gotovo njegova posebna ljubezen. Iskal je prve izdaje - Valvasorja, slovenskih pisateljev in pesnikov, svetovnih enciklopedij in leksikonov. Bil je stalni naročnik na mnoge slovenske časopise in revije, ki so izhajali v Ljubljani, Trstu in Gorici.

Velika soba s polnimi knjižnimi policami vse od tal do stropa je bil njegov najljubši prostor, kjer je preživel ure in ure. Zadnja leta življenja pa svoje knjižnice skoraj ni zapuščal. Svoje mladostno poznanstvo s slovenskim slikarjem Hinkom Smrekarjem je izkoristil za naročilo ex-librisa za svojo knjižnico. Listek, ki je kasneje krasil vse njegove knjige, je s svojo vsebino prepričljivo predstavljal lastnika knjig - ljubitelja in zbiralca narodnega blaga; Ta stoji sredi svojih zbirk, oblečen v narodno nošo, in v roki drži in občuduje kipec - najbrž novo pridobitev zbirke.

Ex-libris Edvarda Bubniča je izdelal slikar Hinko Smrekar verjetno okrog leta 1910 in je tretji znani umetnikov ex-libris

Bubnič je cenil velikane slovenske proste in vezane besede, vendar mu je bil Simon Gregorčič najbližji. Ko je bil fašistični pritisk na naš narod najhujši in slovenska beseda pregnana iz javnega življenja, je sovražni oblasti navkljub sestavil veliko zloženko s slikami največjih slovenskih narodovih sinov, s pesmimi in slovenskimi simboli, jo zasteklil, uokviril in obesil na vidnem mestu v svojem domu, se spominja sin Mirko.

Danes je od obsežne Bubničeve zbirke ostalo razmeroma malo. Večkratne selitve in vojne razmere so postorile svoje. Dediči hranijo predvsem knjižni fond. Želeti bi bilo, da bi vsaj Bubničeva knjižnica ostala ohranjena in dosegljiva za javnost. Bubničevo petdesetletno zbirateljsko delo bi le tako dobilo svoj polni smisel in potrdilo.

Vojko Čeligoj

NARAVOSLOVNI DAN
V ŠOLI PODGORA

bil namen razstave dodatno izobraziti mlade in starejše nabiralce gozdnih sadežev. Poudarek so dali osnovnim pravilom nabiranja, vedenja v gozdu, odnosa do neznanih gob.

Učenci so med prebivalci okoliških vasi izvedli tudi anketo, s katero so želeli ugotoviti, kaj in koliko nabirajo ter kako sadeže uporabljajo, pripravljajo in

shranjujejo. Ugotovili so, da vsi nabirajo jurčke, kukmake, marele, lisičke, zelo malo pa turke, meglenske, golobice... saj jih premalo poznajo. Od plodov pa vsi nabirajo šipek pa borovnice, lešnike, bezeg, zelo malo pa glog, drnulje ipd.

Skratka - ocena učencem in učiteljem: odlično!

D. P.

TABORNIŠKI JUBILEJ V PODGORI

Avgusta je poteklo natanko 20 let od prvega taborniškega sestanka v Podgori (vasi Kuteževo, Zabiče in Podgraje). Še bolj pomembno pa je to, da so se podgorski taborniki teh 20 let tudi obdržali. Za organizacijo, ki je delovala izključno na vasi, katere dejavnost pa je bila značilna bolj za mestna področja, je 20-letni jubilej gotovo pomemben dogodek.

Podgorski taborniki smo bili do leta 1976 organizirani kot četa v okviru Odreda snežniških ruševcev iz Ilirske Bistrice. Tega leta pa smo ustanovili svoj "Podgorski odred". Glede članstva je zanimivo to, da so takrat dejavnost najbolj ovirali starši samih članov, sedanje generacije pa imajo večje probleme same s sabo, medtem ko imajo pri starših precejšnjo podporo.

Kljub vsemu je šlo skozi taborniške vrste Podgorskega roda preko 1000 mladih članov, ki so tako ali drugače pustili svoj pečat taborniški organizaciji.

Za podgorske tabornike so bile značilne akcije, ki so bile namenjene predvsem prebivalstvu našega konca. Te akcije so bile v glavnem **komemoracije ob spomenikih padlih borcev** ob dnevu mrtvih, kjer so taborniki poleg kulturnega programa sami spleтали vence in jih polagali k spomenikom.

Kar nekaj let je trajala **pestra kulturna dejavnost** v obliki javnih proslav ob kulturnih in državnih praznikih, kjer so bili taborniki nosilci predvsem zabavnega dela teh prirediteljev. S taborniki pa sta aktivno sodelovali mladinska organizacija in podgorska osnovna šola.

Več kot 10 let je v okviru odreda delovala **posebna enota za varstvo narave**, ki je skrbela za širjenje prijaznega odnosa do narave. V okviru slovenskega

Podgorski taborniki ob tabornem ognju

taborništva je bil ta vod, imenovan najprej **Vod čuvaj**, kasneje pa **Robida**, nekaj edinstvenega. Izvajali smo čistilne akcije na območju Dleta in Gomancev, občasno tudi na Snežniku. Na teh območjih smo postavljali opozorilne table, pripravljali jame za odpadke in v smislu "vikend patrol" opozarjali piknikarje na čistočo. Rezultati so bili vidni.

Oznaka naravovarstvenega voda "Robida"

V življenju taborništva je bila najpomembnejša letna akcija **letni bivak**. Tu so se udeleženci učili in naučili narediti posteljo iz naravnega materiala, zasilno streho nad glavo, kuhati na ognjišču, skopanem v zemlji in še mnogo drugih zanimivosti.

Za podgorske tabornike je bilo značilno tudi to, da smo bili predvsem v prvih letih ambasadorji svojega kraja v Sloveniji, Jugoslaviji, včasih pa tudi izven.

Večni problem podgorskih tabornikov so bili **društveni prostori**. Vrsto let smo se selili iz enega v drugega in si končno zgradili postojanko na Selih. Ob koncu gradnje pa je nastopilo veliko zatišje v dejavnosti. Generacijo, ki bi morala graditi bodočnost podgorskega taborništva, je zajela lenoba.

V zadnjem času je dejavnost roda spet zaživela, a na nekoliko drugačnih osnovah in na današnjih spremenjenih pogledih na taborništvo.

Letos smo podgorski taborniki organizirali svoj prvi tabor izven občine (ob Soči) in pripravili propagandni tabor v počastitev jubileja.

Ko se nekdanji aktivni člani občasno srečamo in obujamo spomine na mnoge akcije in dogodivščine, se nehote zavemo pomena besed nekega tabornika, ki je dejal, da je taborništvo način življenja. Kdor je resnično doživel taborništvo v njegovem bistvu, ta ostane tabornik za vedno - ne glede na to, ali nosi taborniško srajco ali ne. Za to doživetje pa je potrebno prizadevno in aktivno izvajanje taborniškega programa.

To sporočamo sedanjim mlajšim generacijam tabornikov nekdanji podgorski taborniki.

OBLJUBA SKAVTOV VOLČIČEV

Nedelja, 19.9.1993, je bila za enajst volčičev (članov najmlajše skavtske veje), njihove starše, voditelje, pa tudi za starejše brate skavte, prav poseben dan: slovesen, takšen, kot dan skavtske obljube mora biti.

Obred obljube je potekal pri nedeljski maši v cerkvi sv. Petra. Vendar se je za volčje mladiče vse skupaj začelo že veliko prej - že lani, ko so se odločili spoznati se s skavtskim gibanjem. Po celem letu uvajanja v džungelsko postavo in življenje volčjega krдела, ko so v igri preverjali svojo spretnost in iznajdljivost, v molitvi odkrivali Boga, v veččinah pa krepili svoje prijateljstvo, so bili na svojem prvem taboru na Mašunu sprejeti v krdelo. Po vsem tem je prišel nedeljski trenutek obljube, ko so se volčji mladiči postavili v vrsto pred Akelo, njihovo voditeljico. Z državno zastavo in zastavo volčičev sta jih vodila Oče Volk in Kaa, nad njimi je bedela Bagira. Takrat se je pot, ki vodi skozi življenje volčičev, za trenutek zaustavila, da bi se lahko nadaljevala v smeri, začrtani z obljubo. V imenu vseh voditeljev in duhovnega asistenta jih je na njihovo skavtsko pot pospremila Bagira z željo, da bi ta trajala vse življenje. Sledil je še blagoslov ruk, ki jih volčiči odslej nosijo kot znamenje svoje pripadnosti veliki skavtski družini.

Prvi pravi skavtski pozdrav novih volčičev

Za vse je bila najpomembnejša svečana obljuba sama, ki so jo novi volčiči ponavljali za Akelo. Obljubili so, da bodo z Jezusovo pomočjo in ob njegovem zgledu naredili kar najboljšo morejo za svoje poboljšanje, da bodo pomagali drugim in spolnjevali zakon krдела.

Vso srečo, volčiči! Upamo, da boste to zmogli uresničevati v vašem mladem življenju.

Akademik dr. Anton Trstenjak je zapisal: "Zavedati se moramo, da smo smisel svojega življenja izpolnili že zgolj s tem, da smo bili vsaj kdaj komu tudi vir veselja. In to ni težko." Volčiči in volkuljice takšen vir nedvomno bodo. Tatjana Žnidaršič

primorje ajdovščina

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA CENJENIM STRANKAM AŽUDIMO:

Vse vrste gradbenih in mizarskih storitev, asfaltiranje, montažne hale.

Prodajamo vse vrste betonov, pesek, mivko in vse vrste betonskih izdelkov.

Izposojamo gradbene odre in opažni material.

SNEŽNIK

Ustanovitelj: Borislav Zejnullović
Izdajatelj: Grafični atelje
Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnullović
Uredništvo: Ivko Spetič, predsednik,
Franc Gombač, Sergij Šlenc,
Vojko Čeligoj, Dimitrij Bonano,
Zdravko Debevc
Novinarka: Dragica Prosen
Lektorica: Helena Rosa
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič
Naslov uredništva:
Il. Bistrica, Bazoviška 40
tel/fax: 067/81-297
Tisk: Grafični atelje Il. Bistrica
Naklada: 1500 izvodov

ROJSTVA, POROKE, SMRTI

V avgustu se je rodilo "kar" 13 otrok, poročili so se štirje pari, preminulo pa je 18 prebivalcev ilirskobistriške občine.

SNEŽNIK

UREDNIŠTVO: BAZOVIŠKA 40, 66250 ILIRSKA BISTRICA, SLO

NAROČILNICA

ime in priimek:

se naročam na časopis Snežnik.
Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

Podpis: _____

NOVOSTI V KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA ZA ODRASLE:

Gogala: Slovenci v vojnah 593 : 1918; Freitag, Podzavest - Centrala moči; Berner, Um in čiščenje uma; Kojc, Samozdravljenje nervoznih težav; Maclaine, Potovanje vase; De Mello, Božji dotik; Popolno življenje; Kako naj vam prodamo modrino neba; Ohsawa, Makrobiotični zen ali umetnost pomladitve; Nauwen, Pot srca; Rahner, Molitev; Collins, Luč na pot; Kadunc, Dar mojih rok; Wittek, Živi trenutek - in videl in spoznal se boš; Hajdinjak, Kaj pa zdravje; Žnidaršič, Slovenski vinogradi; Švajncer, Obrani domovino; Osnove fizike; Osnove kemije; Osnove biologije; Beckett, Barvite grmovnice; Lukas, Družina in smisel; Simčič, Odhrojene stopinje;

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE:

Gibran, Prerok; Smeh med taborniki; Grabar, Človek; Bartol, Don Lorenzo; Wesley, Razumno življenje;

LEPOSLOVJE ZA OTROKE:

Novak, Razbojniški brlog (Zbirka Zvesti prijatelji, 9); Grimmove pravljice, 1. in 2. knjiga.

O DELU BISTRISKIH LOKOSTRELCEV

Deset mesecev po ustanovitvi lokostrelskega kluba Il. Bistrica se le-ta lahko pohvali z lepimi uspehi. Volje do dela in treniranja mladim lokostrelcem ne manjka. Poletna sezona je bila kar naporna, vendar je bil trud poplačan. Toda kot vsem podobnim klubom tudi nam primanjkuje denarja. Stroški za tekmovalništvo in opremo gredo iz žepov članov. Edina organizacija, ki nam stoji ob strani in nam pomaga, je ZTKO. Z novo sezono bomo začeli po 15. oktobru v telovadnici OŠ A. Žnidaršiča. Ob tej priliki vabimo vse zainteresirane, posebno dekleta, da se nam pridružijo. Če seveda so dobrodošli tudi ostali starejši lokostrelci. Vsekakor nam bo v večji družbi prijetneje. In na koncu nekaj pomembnejših uspehov:

Gornji grad, 1. 8. 1993:

Čeligoj Lado	4. mesto
Čeligoj Andraž	10. mesto
Hrvatina Martin	1. mesto
Hrvatina Tomaž	3. mesto
Primc Andrej	5. mesto

Jesenice, 8. 8. 1993 - mednarodna tekma FITA

Martin Hrvatina	2. mesto
Tomaž Hrvatina	5. mesto
Andraž Čeligoj	9. mesto

Kamnik, 21. 8. 1993 - Odprto državno prvenstvo FIA STAR

Martin Hrvatina	2. mesto
Andraž Čeligoj	9. mesto

Križe, 5. 9. 1993 - Državno prvenstvo 900 krogov

Lado Čeligoj	1. mesto
Tomaž Kaluža	1. mesto
Andrej Primc	3. mesto
Andraž Čeligoj	15. mesto
Igor Rudež	2. mesto
Martin Hrvatina	3. mesto
Tomaž Hrvatina	4. mesto
Miro Tomič	5. mesto

Gozd Martuljek, 18. 0. 1993 - Odprto državno prvenstvo ARROWHEAD

Andraž Čeligoj	7. mesto
Lado Čeligoj	4. mesto

Lado Čeligoj

KONJENIŠTVO

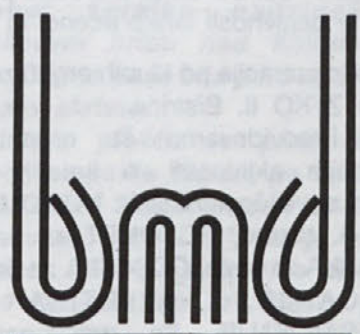
"Snežnik" je že poročal o konjeniškem tekmovanju v Hrušici pri Podgradu, ko so se jezdec in konj pomerili v za slovenske razmere novi disciplini - vzdržljivostnem jahanju - ENDURANCE.

Tokrat poročamo o zadnji tekmi 1. NEURADNEGA DRŽAVNEGA PRVENSTVA. Prireditev je bila 25. septembra v Slopah pri Kozini na posestvu Sonje in Franca Jelušiča.

Za tiste, ki jih ta zvrst športa zanima, povejmo še nekaj rezultatov: zmagala je ponovno Petra Okorn na "Polki". **DRAGAN MAVRIČ** iz Hrušice na "Geti" je bil tokrat soliden, 5. izmed 13 tekmovalcev.

Po točkovanju 10 najboljših uvrstitev tekmovalcev z vseh štirih tekem organiziranih v Izoli, Dragi pri Kočevju, Hrušici in Slopah, sta prepričljivo na 1. mestu Petra Okorn in na 2. njena mati, Nada Okorn iz Drage pri Kočevju. Dragan Mavrič je skupno 16. med več kot 30 nastopajočimi. Zanimivo je tudi to, da je za slovenske rejce konj tekmovalo precej jezdec iz sosednje Italije, kjer ima ta zvrst konjeniškega športa že dolgoletno tradicijo.

Zdravko Debevc

BMD INŽENJERING

NA UČKI TUDI BISTRISKANI IN JELŠANCI

Petdesetletnico znamenitih pazinskih sklepov k priključitvi Istre in otokov k Hrvaški, so proslavili reški planinci s tradicionalnim spominskim pohodom na Učko v nedeljo, 19. septembra.

V lepem sončnem vremenu se je pohoda udeležilo skoraj tisoč planincev iz vseh PD s področja Kvarnerja, Istre in okolice.

Slovenske planince je tudi tokrat zastopalo naše ilirskobistriško planinsko društvo s 70 mladimi planinci iz trnovske in jelšanske osnovne šole, od katerih so mnogi prejeli bronaste in srebrne značke za večkratno udeležbo.

Mladi so sončno nedeljo izkoristili tudi za zadnje poletno kopanje v še vedno toplem morju.

Vojko Čeligoj

NOVA DOMAČA SLED V JULIJIH

ILIRSKA SMER

Domači alpinist **Bojan Počkar** je s soplezalcem **Štefanom Mlinaričem** iz Novega mesta zadnjo julijsko sobo opravil zahteven prvenstveni vzpon v **Loški steni 2185 metrov visokega Plešivca** nad potokom Koritnica v soseščini julijskih vršacev Jalovca in Mangrta.

Zahtevna, tristo metrov visoka stena je imela doslej preplezano le eno smer in še to izpred desetih let, imenovano Lepotička. Prav zato je nova smer pomemben alpinistični podvig plezalnega para Počkar - Mlinarič. Steno sta preplezala v dobrih petih urah, prosto in v prvem poskusu, kar priča o vrhunski pripravljenosti obeh plezalcev. Preplezano smer sta ocenila z zahtevnostno oceno VII in VI+ - predvsem v začetnem delu.

Novo prvenstveno smer sta plezalca imenovala "**ILIRSKA SMER**". Kot pravi Bojan Počkar, predvsem v spomin in zahvalo Ilirski Bistrici, domačemu planinskemu društvu in vsem, ki so njega in njegove soplezalce moralno in finančno podpirali pri alpinističnih podvigih v stenah Himalaje, Bolivije, Kanade in drugod.

Bistričani imamo tako, zahvaljujoč našemu uspešnemu alpinistu in njegovemu plezalnemu tovarišu, za vse čase svojo sled tudi v Julijskih Alpah.

Vojko Čeligoj

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, tašče, babice in prababice

JOŽEFE LIČAN, rojene ISKRA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo spoštovali in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

GRAFIKA GRAFIKA ILIRSKA BISTRICA

GRAFIKA

Lastniki trgovin, restavracij, agencij... če se hočete še bolj približati svojim strankam, vas gotovo zanimajo oglaševalna stojala, ki so prav nalašč primerna za vašo dejavnost. Naprodaj imamo nekaj stojal opuščenega programa DECORPRINT. Stojala so na ogled v podjetju GRAFIKA, Vodnikova 13, Ilirska Bistrica. Vse željene informacije dobite po telefonu št. 067/41-721.

PLANINSKA VABILA V OKTOBRU

- V petek, 8. oktobra 1993: EX-TEMPORE SNEŽNIK 93 na Sviščakih z udeležbo mladih likovnikov-planincev iz vseh OŠ naše občine, z Reke, Opatije, Matuljev, Viškova in Kopra. Vodi Franc Dolgan;
- v nedeljo, 24. oktobra 1993: IZLET V NEZNANO, vodi Hinko Poročnik.

KOČA NA VELIKEM SNEŽNIKU 1796 m

bo odprta do konca oktobra ob sobotah in nedeljah. Večje skupine naj najavijo obisk oskrbnici Majdi Frlež, Jasen 15/a, Ilirska Bistrica, tel. 82-363. Mobitel Snežnik št. 0609-615-356 v času, ko je koča oskrbovana med 7. in 8. uro ter 18. in 19. uro.

PLANINSKI DOM NA SVIŠČAKIH 1242 m

je odprt vsak dan razen ob torkih. Večje skupine naj najavijo svoj prihod oskrbnici Anici Pipan, Maistrova 11, Ilirska Bistrica, tel. 82-005, ali Katji Novak, tel. 42-102. Mobitel Sviščaki 0609-613-601.

PLANINSKA PISARNA

V Bazoviški ulici 8 v Ilirski Bistrici, tel. 81-522, je odprta vsak torek, med 17. in 19. uro. Informacije, vplačila članarine, prijave za izlete tudi v Trgovini pri ADI, Župančičeva 1. Vabljeni!

PUR PLATEX
d. o. o.

Marjana

Gradišče 51, 66243 Obrov, Telefon 066/83-420, Telex 34462 Sudest SLO, Telefax 066/83-440

ŠPORT

BALINANJE

Člani BK Hotel Turist (od leve proti desni): stojijo predsednik Franko Zidar, Vojko Jenko, Anton Fabec, Ivan Valenčič, Herman Vrh, čepijo Stane Škrj, Milan Dekleva in Vladimir Jenko

25. septembra so bila končana tekmovanja v državnih balinarskih ligah. Končna ocena je lahko odlična, če naštejemo uvrstitve naših ekip:

- v Super ligi je med desetimi moštvi BK PLANINC TERMINAL zaključil tekmovanje na odličnem 4. mestu in napoveduje v naslednji sezoni boj za sam vrh;
- v 1. balinarski ligi je BK TRANSPORT

IZ KUTEŽEVEGA z zmago doma v zadnjem krogu pristal na delitvi 5. mesta prav tako desetčlanske lige;

- v 2. ligi - zahod pa je med 15 moštvi prepričljivo slavil BK HOTEL TURIST s Topolca in bo v naslednji sezoni nastopal v višjem rangu skupaj z BK Transport.

Novega člana 1. lige BK Hotel Turist predstavljamo tudi na posnetku D. Prosenove.

NOGOMET

Posnetek navijačev s tekme NK TIB : NK Korte (slika Aleš Potočnik)

Vodstvo NK TRANSPORT in igralci vseh treh moštev že lep čas zbirajo točke na travnatih igriščih. V zadnjem "Snežniku" je uprava kluba naslovila gledalcem prošnjo za čimvečjo podporo. Očitno je, da so se le-ti odzvali v polni meri. Na prvi tekmi s Tolminci se je kljub dežju zbralo in vztrajalo več kot 300 gledalcev, na tekmi z NK Korte pa je bilo po oceni rekordnih 800 obiskovalcev. Kaže, da je postal nogomet dovolj atraktiven in kvaliteten za bistriško občinstvo, vendar so v klubu zaskrbljeni, ali bo enak odziv tudi s strani sponzorjev in pokrovitelja. Stroški tekmovanj, vzdrževanje igrišč in predvsem nabava opreme za mlade igralce pomenijo izjemne stroške.

Članska ekipa svojo obljubo izpolnjuje na najboljši možen način, saj je po 5. krogu vodilno moštvo EPNL z le eno

izgubljeno točko na gostovanju in razliko v golih 19:1. Podpora gledalcev, ki fanite spremljajo v velikem številu tudi na gostovanjih, bo prišla prav v nedeljskem derbiju 6. kroga z NK Jadran iz Kozine, povratnikom iz tretje lige.

Medtem ko člansko moštvo ne pozna poraza, pa mladinci in kadeti tekmujejo dokaj spremenljivo. Kadeti so v Kraško-notranjski ligi po dveh zmagah klonili pred boljšimi Postojncani.

Mladinci se privajajo na zahtevnejše tekmovanje v Primorski ligi, saj so nasprotniki iz razvitejših nogometnih sredin s članskimi moštvi od 3. pa do

1. lige. Po dveh nesrečnih porazih 1:2 doma z Branikom in 0:2 v gosteh s Primorjem iz Ajdovščine so v Tretji tekmi prepričljivo premagali Brda s 4:1.

Zdravko Debevc

ŠPORT MLADIH

ŠPORTNI KROŽKI V ŠOLSLEM LETU 93/94

S prvimi dnevi pouka se je začela tudi večina športnih dejavnosti, vezanih na šolo in klube oziroma društva. Učencem je ponujena možnost, da zadovoljijo svoje športne interese v okviru posameznih krožkov s pomočjo šolskih mentorjev in klubskih trenerjev, ki tako vzgajajo bodoče (in sedanje) tekmovalce.

Že nekaj časa potekata NOGOMETNI KROŽEK za starejše in mlajše pionirje pri NK Transport in LOKOSTRELSKI KROŽEK LK IL. BISTRICA. Z začetkom pouka je KARATE KLUB začel z vpisom novih članov oziroma z nadaljevalnim tečajem - treningi tekmovalcev. Na teniških igriščih ob športni dvorani se učenci lahko priključijo TENIŠKEMU KROŽKU, v strelišču Doma na Vidmu pa imajo treninge mladi STRELCI z zračno puško.

Za te dejavnosti lahko učenci in starši dobijo informacije pri klubih organizatorjih ali na ZTKO Il. Bistrica.

Predvidevamo še organizacijo naslednjih aktivnosti, o katerih bodo učenci obveščeni v šolah: NOGOMET za 2. in 3. razred, ROKOMET za dekleta, KOŠARKA za fante, ODBOJKA za dekleta, SMUČANJE, ATLETIKA IN KOLESARJENJE. Te dejavnosti so pogojene z angažiranjem primernih mentorjev in tudi s primernim številom zainteresiranih učencev na šolah.

OBMOČNO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL

Tekmovanja, ki ga je organiziral AK Postojna v ponedeljek, 27. decembra letos, sta se prvič udeležili tudi obe šoli iz Il. Bistrice pod mentorstvom učiteljev športne vzgoje. Za udeležbo več kot 90 tekmovalcev z obeh šol se je treba zahvaliti tudi razumevanju vodstev in učiteljev obeh šol. Učenci in učenke so kot ekipe nastopili v disciplinah: 60 m, 300 m, 1000 m, skok v višino, skok v daljino, suvanje krogle in met žogice. V vsaki disciplini sta tako pri fantih kot pri dekletih nastopila najmanj dva učenca in prinesla točke v skupen seštevek ekipe. Zadnja disciplina pri obojih pa je bila še štafeta 4x100 m.

O rezultatih s tega tekmovanja bomo več poročali v naslednji številki Snežnika.

Za zaključek omenjam samo še naslednja dva podatka, ki ponazarjata naše možnosti za doseganje športnih uspehov in vlaganja v našo mladino:

1. v vseh primorskih in notranjskih občinah imajo dobro ali celo odlično urejene športne atletske stadione, medtem ko bistriški stadion ni več primeren za tekmovanja in naprejšje uspešno propada;

2. učenci drugih šol so nastopali v primerni atletski opremi (šprintarice), medtem ko so bili naši učenci obuti v svoja (moderna) športna obuvala, najmanj primerna prav za atletiko.

Zdravko Debevc

transport
ilirska bistrica

Adriatic
zavarovalna družba d.d.
adriatic - damia
Bazoviška 1, tel. 067/41-924
Vem, da mi bo ob strani stala
dobra zavarovalnica

OBČINSKO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL V KROSU

Predvidoma v sredo, 6. oktobra, bomo na že tradicionalni progi na Hribu svobode organizirali JESENSKI KROS za učenke in učence osnovnih šol iz naše občine. Le-ti bodo nastopili v starostnih skupinah - po letnikih rojstva: 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85 ter 86 in mlajši (8.-1. razred).

Najboljši trije dečki in deklice po starostnih kategorijah prejmejo priložnostna priznanja.

Točkovali bomo tudi najboljše razrede: po dva najboljše učenca in učenke v določenem letniku - skupaj štiri tekmovalce.

HKRATI POZIVAMO VSE TEKAČE-TEKMOVALCE, KI ŽELIJO NASTOPATI NA REPUBLIŠKEM KROSU, DA SE PRIJAVIJO ZA EKIPO, KI BO LETOS OBČINO ZASTOPALA 16. OKTOBRA V SLOVENSKI BISTRICI.

Kategorije: starejši dečki in deklice letnik 78, mlajši mladinci in mladinke letnik 76 in 77, starejši mladinci in mladinske letnik 74 in 75 ter člani in članice letnik 73 in starejši. Za vsako kategorijo morajo nastopiti najmanj dva tekmovalca. Informacije in prijave ZTKO Il. Bistrica, Bazoviška 26, tel. 81 177 ali 81 250.

Z. D.